

ons hoofd of hart af te teekenen. Telkens weer en telkens meer vordert men nieuwe belangstelling voor oude zaken en voor vraagstukken van den dag en van één dag — en intusschen verloopt ons leven, versnipperd men onze krachten, totdat de trage ouderdom komt aansluipen en zoowel vuur als lust dooft.

Mag ik dan nog eenige aandacht voor een persoon als Erasmus vragen, terwijl zoovele zaken reeds bij voorbaat beslag op onzen tijd hebben gelegd?

Het buitenland heeft hem brood bij zijn leven en na zijn dood een graf geschonken, het schijnt niet moede te worden zijne *figure ondoyante et diverse* uit verschillende oogpunten te beschouwen. Alle bijzonderheden, den grooten Rotterdammer betreffende, boezemen daar belangstelling in, en heeft Rotterdam zelf, ja geheel Nederland niets anders dan steen en metaal voor hem beschikbaar? Een niet al te geleerd opstel, dat enkele punten uit zijn leven en zijne geschriften behandelt, zal, hoop ik, in zijne geboorteplaats ten minste lezers vinden, en misschien onze geleerden aansporen om niet achter te blijven, nu vreemdelingen zoo goed voorgaan. Mijn doel is bereikt, als ik slechts doe twifelen aan veel, wat men thans omtrent hem voor onomstootelijk waar houdt.

Wat is hier te lande in de laatste jaren voor het kleine oude mannetje, zooals Albrecht Dürer hem noemde, gedaan? Mij is niets bekend, dat de vergelijking kan doorstaan met hetgeen de Franschen leverden, wier aartsvijand, Karel V, hij eens als raadsman ter zijde stond. Niet alleen is men de groote uitgave zijner werken verschuldigd aan Jean Le Clerc, heeft Pierre Bayle het eerste goede artikel over hem geschreven en vond hij in Levesque de Burigny den eersten biograaf, die dezen naam verdient, maar van H. Durand du Laur verscheen voor 5 jaar *Erasme Précurseur et initiateur de l'esprit moderne*,